

POSTANOWIENIE

Dnia 4 października 2013 r.

Naczelny Sąd Administracyjny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia NSA Irena Kamińska

po rozpoznaniu w dniu 4 października 2013 r.

wniosku Pierwszego Prezesa Sądu

Najwyższego

o sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej oraz o wyjaśnienie wątpliwości co do

treści wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego

z dnia 11 września 2012 r., sygn. akt I OSK 916/12

w sprawie ze skargi Fundacji [...]

na postanowienie Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego

z dnia 24 sierpnia 2011 r. nr I Prez.389/11, BSA 111-055-127/11

w przedmiocie odmowy wszczęcia postępowania w sprawie udostępnienia informacji publicznej

postanawia:

1. sprostować uzasadnienie wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 września 2012 r., sygn. akt I OSK 916/12 w ten sposób, że na 11 stronie uzasadnienia w 7 wierszu od góry w miejsce sygnatury „WSA/Po 224/06” wstawić sygnaturę „IV SA/Po 224/06”;
2. oddalić wniosek o wyjaśnienie wątpliwości co do treści wyroku.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 11 września 2012 r., sygn. akt I OSK 916/12 Naczelny Sąd Administracyjny oddalił skargę kasacyjną Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 10 stycznia 2012 r. sygn. akt II SA/Wa 2259/11 w sprawie ze skargi Fundacji [...] na postanowienie Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2011 r. nr I Prez.389/11, BSA 111-055-127/11 w przedmiocie odmowy wszczęcia postępowania w sprawie udostępnienia informacji publicznej.

W dniu 23 sierpnia 2013 r. wpłynął do Naczelnego Sądu Administracyjnego wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego o sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej oraz o wyjaśnienie wątpliwości co do treści wyroku z dnia 11 września 2012 r., sygn. akt I OSK 916/12 w zakresie:

1. sprostowania oczywistej omyłki, jaka wystąpiła na stronie 11 w siódmym wierszu od góry uzasadnienia wyroku NSA w Warszawie z dnia 11 września 2012 r., I OSK 916/12, w oznaczeniu sygnalizowanego jako niepublikowany wyroku WSA w Poznaniu z dnia 8 lipca 2004 r. przez nadanie następującego brzmienia sygnaturze tego wyroku: „IV SA/Po 224/06” lub innego brzmienia w sytuacji, gdy w praktyce sądów administracyjnych nie jest spotykane podane w przedmiotowym wyroku NSA oznaczenie: „WSA/Po 224/04” oraz
2. wyjaśnienia wątpliwości co do treści przedmiotowego wyroku NSA w Warszawie w zakresie wskazań co do dalszego postępowania, jakie miało być udziałem Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego w następstwie tego wyroku, w formie odpowiedzi na pytanie: „Czy nawiązanie w uzasadnieniu wyroku NSA w Warszawie z dnia 11 września 2012 r., I OSK 916/12, na jego 11 stronie, do wyroku WSA w Poznaniu z dnia 8 lipca 2004 r., IV SA/Po 224/04, dostępnego między innymi w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych pod adresem internetowym: <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>. oznacza, że zdaniem Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie przedmiotem udostępnienia w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 ze zm.) mają być wszelkie umowy prawa cywilnego zawierane przez podmioty wymienione w art. 4 ust. 1 lub ust. 2 tej ustawy, czy jedynie te umowy, które owe podmioty, a także inne podmioty objęte obowiązkami wynikającymi z art.

139 ust. 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759 ze zm.), a także poprzedzającego ów przepis, obowiązującego od 25 stycznia 2003 r., art. 74a ustawy z dnia 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 664 ze zm.):

- a) zawarły z zastosowaniem uregulowań o zamówieniach publicznych, czy, także,
- b) jeżeli chodzi o podmioty wymienione w art. 4 ust. 1 lub ust. 2 u.d.i.p., które te podmioty zawarły wyłącznie ze sobą, czy również:
- c) jeżeli chodzi o podmioty wymienione w art. 4 ust. 1 lub ust. 2 u.d.i.p., wszelkie pozostałe umowy prawa cywilnego ?"

Naczelny Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 156 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, dalej: p.p.s.a.), sąd może z urzędu sprostować w wyroku niedokładności, błędy pisarskie, rachunkowe lub inne oczywiste omyłki.

W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, że w wyniku oczywistej omyłki pisarskiej na 11 stronie uzasadnienia wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 września 2012 r., I OSK 916/12 błędnie podano sygnaturę wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, którą to omyłkę sprostowano w sposób podany w sentencji niniejszego postanowienia.

W pozostałym zakresie wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego nie zasługiwał na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 158 p.p.s.a. sąd, który wydał wyrok, rozstrzyga postanowieniem wątpliwości, co do jego treści, a postanowienie w tym przedmiocie sąd może wydać na posiedzeniu niejawnym. Konieczność dokonania wykładni konkretnego rozstrzygnięcia zachodzi wówczas, gdy jego treść jest sformułowana w sposób niejasny, a więc taki, który może budzić wątpliwości, co do samego rozstrzygnięcia, zakresu powagi rzeczy osądzonej, a także sposobu jego wykonania. Wykładnia orzeczenia powinna, więc zmierzać do usunięcia wątpliwości dotyczących treści rozstrzygnięcia, ale także skutków, jakie orzeczenie to ma wywołać. Podkreślić należy, że wykładnia orzeczenia nie może jednak prowadzić do nowego rozstrzygnięcia. Nie może także zmierzać do zmian merytorycznych polegających na reinterpretacji uzasadnienia czy jego poszerzenia o inne elementy istotne zdaniem

wnioskodawcy. Wniosek o wykładnię nie może również zmierzać do wyjaśnienia zawartych w uzasadnieniu orzeczenia wyrażeń prawnych i znaczenia słów, ani też do polemiki ze stanowiskiem sądu orzekającego w sprawie i wskazaniemi, co do dalszego postępowania (postanowienia NSA: z dnia 15 kwietnia 2010 r., II GSK 406/09, z dnia 28 stycznia 2010 r., II GZ 1/10, z dnia 23 września 2008 r., I OZ 698/08, orzeczenia dostępne na stronie <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>). Takie poglądy prezentowane są również w doktrynie prawa (por. T. Woś komentarz do art. 158 (w:) T. Woś, H. Knysiak-Molczyk, M. Romańska, Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz, Warszawa 2008, str. 576).

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania należy stwierdzić, iż złożony w niniejszej sprawie wniosek o wyjaśnienie wątpliwości co do treści wyroku nie zasługuje na uwzględnienie. Udzielenie odpowiedzi na pytanie postawione we wniosku doprowadziłoby do zmiany merytorycznej treści uzasadnienia wyroku poprzez poszerzenie go o elementy istotne zdaniem wnioskodawcy. Tymczasem przedmiotem wykładni mogą więc być jedynie rzeczywiste wątpliwości co do istoty rozstrzygnięcia, a nie udzielanie odpowiedzi na kreowane przez stronę pytania; za szczególnie pozbawione podstaw prawnych uważa się domaganie się przez stronę dokonania wykładni wyroku stanowiące w istocie polemikę z odmiennym, niż oczekiwała strona, stanowiskiem sądu zaprezentowanym w orzeczeniu. Oczekiwania strony postępowania sądowoadministracyjnego co do kierunku i sposobu rozstrzygnięcia jej sprawy przez sąd administracyjny nie upoważniają jej do kontynuowania procesowej polemiki po prawomocnym zakończeniu tego postępowania.

Mając na uwadze powyższe Naczelny Sąd Administracyjny orzekł jak w sentencji postanowienia na podstawie art. 156 §1 oraz §2 oraz na podstawie art. 158 p.p.s.a.

